

A megsebzett tintahal

Ott Krétán, hol olyan forró a

ahol olyan

MILYEN KALAPOK-
BAN HINTÁZTÁL HAJDAN?

ahol oly forró a

bőr és a

vér –

csak a féltékenység.

Arc a sö-

tétben.

Téged néz folyton.

És krétafe-

hér.

Én nézlek téged a vízből.

Gyöngyhalász, szigony és

tintaha-

lak.

Egykori hintáid. Hova, merre.

Hintaló, szoknya. Hintakalap.

Kisétál,

rozsdás kést talál a parton,

„cz nem az enyém”, forgatja, nézi.

Egy játék holtteste a homokban, kés,

gyöngyszemek, fogsor,

a tenger mélyén ordít a megsebzett tintahal,

egykori kalapodban.

A kés csupa vér, és a gyöngy csupa tinta.

Nem tud aludni, hangokat hall,

virraszt a halász és megbolondul.

Kését keresi, bort iszik,

borába foncsort öntöget

és vadrózsákat szór bele

s tintában ázó gyöngyöket.

